ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΤΡΙΤΗ 8 Νοεμβρίου 1918 Σύνοδος Μηνός, Αστρικός Δρόμος Ἀπ. ήλ. Δυ. 6 λ. 49 Δύσ. 4 λ. 45

10 ΛΕΠΤΑ | ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΤΟΓΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 10

Μυτιλήνη — Ἔτος Α'. Ἀριθ. 251 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεία καὶ Τυπογραφεία: Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

„ΧΑΙΡΕ Ὦ ΧΑΙΡΕ ΛΕΥΤΕΡΙΑ!"

Η ΛΕΣΒΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Πέπλος θυελλώδης καὶ ὄμβρις ἀμείλικτος ἐσκέπασε τὸν ἥλιον τοῦ εὐσεβοῦς της Ἀλωσίπολις στερεώματος.

Ἀλλ' ἀκτῖνες καὶ θελκτικοὶ ἀνέμωνοι τὴν ζωὴν καὶ ἐνέφρωνε τοὺς χιμωλοὺς εἰς τοὺς καλύκας τῶν ἀνθέων. Ἄπειρα πανθῆρη ἐλάμπουν τροπαῖα τυράννων καὶ κεφαλὰς τυραννίδων.

Βίος τῆς φάραγγας τῆς κατερχ τῶν ὄρέων παγερὸν ἐλλανέτο ὁ φῶβος καὶ τὸ κελάρυσμα τῶν ρακκῶν ἐσβύνετο μὲ παράπονον εἰς τοὺς πανθοῦντας αἰγιαλούς.

Σκοτία νὺξ ἐκάλυπτε ἀπελπιστικὴ τὴν Λεσβιακὴν ζωήν καὶ μόνον τὸ φῶς τὸ ἀνάπαυμον, τὸ ἀγρυπνοῦν εἰς τὴ βίβλη τῆς ἐνεθυνόμενος καὶ καθοδήγει τὸν ὑπόπλουν εἰς τὴν θεσπαλωδῆ καὶ ἄνεντε ὕβιν, τὴν φέρουσαν πρὸς τὴν πραγμάτωσιν τῶν ὀνείρων του. ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν οὐδῶ ἀπὸ σπηλαίου ἀπίστευτα παρὰ τὰς κατοικίδιας τὴν νοσταλγοῦσαν θάλασσαν.

Ὁ Λέσβιος διδηγημένος ὑπὸ ἐπιχθονίου θυελλοὺς παναιωνίου ἐναυαγῶν, βιβλέπων ὑπὸ τὸ θέκρον τοῦ πόνου τὴν ἀκτὴν τοῦ Μαρθενώνος καὶ τὴν αἴγλην τῆς ἐπτελλόφου καὶ οὐδέποτε ἄπαρα προσωπεῖον ἐν θιπλῇ εἰκόνι, τὸ ὀνειρεῦον πνεῦμα τῆς Ἑλλάδος ἐν στενῇ συσοχῇ πρὸς τὴν λαμπηδόνα τῶν περιφερείων. Ἐνεκα θεὸς τῆς ἐνθέσεως πτώσεως ὤφειλον ὡς μνησμεῖον ὑπερόχθιον ὁ τελευταῖος τῶν αὐταρκτόρων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βοζαντίου.

Βίος τὸν θωμὸν, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὑψοῦτο ἀενάως τὸ θυμίαμα τῆς εὐτυχοῦσης σὐμπνοτοῦς τοῦ Ἑλληνικοῦ, πρὸς τὴν μεγάλην εἰκόνα τῆς εὐρυτέρας Ἑλλάδος, τὸ λεῖμα τοῦ Λεσβίου εἶχε πλουτικὰς ρυτίδας τὴν τάρραν τῶν πλουσίων ἀναθημάτων του καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς του δὲ πέντε τὰ πρῶτα βῆμα. Ἐξαθλίωτο συγκλονιζόμενος εἰς ὡρκίους παλμοὺς τῆς μυστικοπαθοῦς καρδίας του.

Καὶ ἀνέμενε.

Ὁ παρερχόμενος χρόνος, παίζων μὲ τὰ ρεῖθρα τῆς καρτερίας τὸ δένδρον τῆς ἐλπίδος, ἐπὶ τοὺς κλώνους τοῦ ὁποίου ἀθημονοῦσε ἀσκεῖτο ἡ πικρὶς τῆς Σαπφοῦς, ἀνεβυσσόμενοι τοὺς πόθους ἑνὸς λαοῦ καὶ καθότι σπανιοτέρους τοὺς φυσικοὺς θεσμοὺς. τοὺς ὁποίους μέχρι ἡγωνίζετο νὰ διασώσῃ ἡ παρακμάσουσα τοῦ θυελλοτοῦ ἐλληνισμοῦ.

Ἦλθε τέλος ἡ ποθητὴ ἡμέρα. Ἐν εὐαγγελίσεται παραδόξους γεγονὸς καὶ προωρίζων οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ψυχῆς καὶ τὸ ἴδιους σώσεως ὥρισε. πραπάζουν ρομφαῖαν ἐκδικήσεως, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τῶν μέτεσων.

Ἐὰ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ἔσπεσον πρὸ τῆς ἐνθουσιώδους ὁρμῆς του τὰ φρούρια τῶν τυράννων καὶ τὸ γονάμενον αἷμα ἔγραψε ἐλευθέρας τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἤπειρον.

Καὶ ὁ ὑπερήφανος θαλασσομάχης ἐξεμέναν ὑπὸ τὰ ὕδατα τῆς Σαλαμῖνος καὶ ἐπενδήσαν μεγαλυτερεπῆ τὰ ξύλινα τεῖχη ὑπὸ τὴν αὔρων κῦρος τῆς ἐκδικήσεως καὶ τῶν ἐλπίδων.

Κρυφίως φυλαρὸς τὰς πύλας τῆς θυελλοὺς ὁ πέλαγος τὸ στολοκαθ' στου καὶ εἰς τὴν ἀρρίζουσαν κύλασα τῆς θαρραστρώτου παρείας του λαμπυρίζουσιν. ὦ! χαρά! ἐλεύθερα ἡ Λέσβος καὶ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου.

Τότε ἡ ψυχὴ, ἡ πολυπαθὴς τοῦ Λεσβίου ἐγείρεται ἐκ τῆς ναρκωτικῆς γονυκλισίας καὶ ὑπερήφανος χαιρετᾷ τοὺς ἐλευθερωτάς. πατῇ εἰς τὰς λαιμώρους τῶν αἰώνων τὰς ὑψείρων καὶ ἀνεβαπτιζομένη εἰς τὰ ὕδατα τῆς παλιγγενείας γογγυσθεῖσα καὶ διαλλήλους καὶ ὄμβρις ἀμείλικτος ἐσκέπασε τὸν ἥλιον τοῦ εὐσεβοῦς της Ἀλωσίπολις στερεώματος.

Ἀλλ' ἀκτῖνες καὶ θελκτικοὶ ἀνέμωνοι τὴν ζωὴν καὶ ἐνέφρωνε τοὺς χιμωλοὺς εἰς τοὺς καλύκας τῶν ἀνθέων. Ἄπειρα πανθῆρη ἐλάμπουν τροπαῖα τυράννων καὶ κεφαλὰς τυραννίδων

ΑΠΟ Τ' ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ

Ο ΤΕΤΙΜΗΜΕΝΟΣ ΝΑΥΑΡΧΟΣ

Πέρα στὸ βόρεια-ανατολικά

Οἱ δύο πτέλοι πλησιάζουν καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν φαίνεται ὅτι ὁ Θεὸς Ἄρης θὰ ἀρχίσῃ τὸ ἐργαλεῖό του.

Εἷς αὐτὴν τὴν ὥραν ὁ Ναύαρχός μας φωνάζει πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ πηδαλιοῦ πλοτάρχην κ. Ἔλια Χριστάκην :

— Εἶσε ὅλα ἔνταμα, Μανώλη ;

— Μάλιστα, κύριε Ναύαρχε !

— Ἔ ! ἀρκετὰ πολὺ γιατὶ δὲ πλησιάσαμε πολύ. Ὄχι τόσους πολύ. Ἔχω πιστὸ νὰ φέρω πάλι τὸ 21.

Μία ἐπιτυχὴς του

Μετὰ τὴν δυστύχη νυκτερίαν, ὅταν ὁ «Ἀβέρωφ» ἐπλησίαζεν εἰς τὸν Μῦδρον, ἀνέβλεπεν ἐκεῖνος πρὸ τοῦ θωρηκτοῦ μας ὁ Μητροπολίτης τῆς Λήμνου, ὁ ὁποῖος εἶχεν εἰς τὸν Ναύαρχον διαλόγους μὲ τὸ ζεχλίωτον τοῦ θανμασμοῦ καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του, γιὰ τὸν γενναῖον Τουρκομάχο.

— Γειά σου, παλληκαρᾶ μου !

Καὶ ὁ «Κοντιτουσίνος», μὲ τὸ ἀνηφόρι τοῦ ἀλῶ, φτυνοτιμένο—τοῦ νὰ μετεφερεζόθμε ἐπιτυχημένη παρομοίωσι ἑνὸς ναύτη—χαϊδάλο.

— Δὲν εἶμαι ἐγὼ παλληκαρᾶς. Εἶσε αὐτοὶ ἐκεῖ. Καὶ δῶσε τοὺς σωρηκτιανένους στὸ ἀλεῦρι ναύτας.

Μηνύματα στὴν ἀρμάδα

Μέσα σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ ξένα φορτηγὰ ποὺ εἰσήρχοντο ἕνα ἀπόγευμα εἰς τὰ Δαρδανέλλια, ἦτο καὶ ἕνα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκυμάνιον Ἑλληνες ναυτικοί.

Ὁ «Ἀβέρωφ» εἶχε περιπολίαν ἔξω ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια ὅταν τὸ ξένο πλοῖον ἐπρόσκρουσε τὴν πατωτινὴν νησίδα ἀπὸ τὸν «Ἀβέρωφ», ἔφριξε παύσιμο γιὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ στενά, ὁ Ναύαρχός μας ἐφώναξε.

— Πῆτε σὲ κείνους αὐτ μέσα δὲτ τοὺς περιμένουμε. Τί κάθονται ;

Οἱ κερασταὶ του

Ἕνα πρωὶ ὁ ἀσύρματος τοῦ «Ἀβέρωφ» ἐλάμβανε ἀπὸ περιπολοῦν εἰς τὰ Δαρδανέλλια ἀντιτορπιλλικὸν μας, τὸ ἀκόλουθον σημαντικὸν τηλεγράφημα :

— Εὑρέθημεν ἀπέναντι ἐχθρικοῦ. Ναυλζομεν δὲτ εἶνε τὸ «Μεζιντιέ».

Ἔπειτα ἀπὸ λίγα λεπτὰ ὁ κυβερνήτης τοῦ περιπολοῦντος ἀντιτορπιλλικοῦ ἀκοινοποιοῦνετο μὲ τὴν τηλεγραφικὴν ἀπάντησιν τοῦ Ναυάρχου.

— Δὲν ἐκατεβάσατε ἀκόμη ;

* * *

«Ἡ προσωπικὴ εἰρήνη μὲ τὴν Τουρκίαν ἐπεγράφη. Ἡ εἴδησις τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης ἔγεμισε τὰ πληρώματα τῶν εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Μούδρου ἠγκυροβολημένων πολεμικῶν μας ἀπὸ χαρὰν καὶ ἐνθουσιασμόν, καὶ οἱ ἄνδρωποι ἤρχισαν νὰ ζητωκραυγάζουν. Τότε ὁ Ναύαρχός μας ἔστειλεν εἰς τὰ ἐφοπλίζοντα πλοῖα τὸ ἀπίστευτ ἐπιγραμματικότατον αἴτημα, τὸ ὁποῖον ἔπεσεν εἰς τοὺς ἀνυπάτους ναύτας, ἀσν τὴν μεγαλειτέραν ψυχολογικὴν βόμβα :

— Πεύσατε τὰς ζητωκραυγάς. Δὲν εἶνε ἴδιον γενναίων ἀνδρῶν νὰ φωνάζουν ζήτω μὲ τὴν εἰρήνην.

Τὰ ξυρισμένα μουστάκια

Μεγάλην ἀνυπομονησίαν τρέφει ὁ Ναύαρχός μας πρὸς τοὺς ξυρίζοντας τὰ μουστάκια των ναύτας, καὶ τοὺς μαλώνει μὲ τὰ ἑξῆς ἁπλὰ λόγια :

— Βρέ, γυναῖκες εἶσθε σεῖς ἢ ἄνδρες καὶ ξυρίζετε τὸ μουστάκι σας. Ἡ γυναῖκες μονέχα δὲν ἔχουνε μουστάκι.

Εἶνε δὲ τόση ἡ ὀργή του, ὅταν ἴδῃ κανένα ξυρισμένον, ὥστε κάποτε ἀρρώστησε ἕνα ναύτην, ὁ ὁποῖος ὅταν ὁ «Ἀβέρωφ» ὑγίασεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐνόμισεν ὅτι μποροῦσεν ἀτιμωρητὶ νὰ ἀπεξενωθῇ τοῦ μοναδικοῦ δείγματος τοῦ ἀνδρισμοῦ του.

Ἔγω τοὺς ξέρω

Κατὰ τὴν ναυμαχίαν, ἐπειδὴ ἡ γέφυρα, ὅπου κρίνεται τὸ ἐπιτελεῖόν του δὲν προσβλήθη οὐδὲ ἀπὸ τὸ ἐλάχιστον θραῦσμα ὀβίδος, ὁ Ν. Ναύαρχος ἐφώνιζε λόγια μὲ τὴν τόσο ἀγαθὴ ἀρχαϊκὴν φωνήν του, γιὰ τοὺς ἀξιωματικούς του :

— Ὅλους αὐτοὺς ἐγὼ τοὺς ξέρω. Ἐσσαὰ δὲν εἶνε ἀμαρτωλοί.

Δὲν κοιμᾶται πιτὲ

Ὅταν ἐτρόμαζε νὰ δοθῇ κανένα σῆμα εἰς τὸν Ναύαρχον, καὶ ἦτο ἡ ὥρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκοιμᾶτο, οἱ ὁλκισταὶ ἔτρεχαν νὰ τὸν ἐξυπνήσουν ἀπὸ τὸν ὕπνο του.

Τοὺς τὸ εἶχε πῆ πολλὰς φοράς.

— Ἐγὼ ποτὲ δὲν κοιμοῦμαι ! ὅτι ὥρα καὶ ἂν ἔρχεσθε, πάντα νὰ ἀνοίγετε τὴν πόρτα καὶ ἂν δὲν ἀνοίγῃ νὰ τὴν σπάζετε.

Τὰ Ἀρβανίτικα τοῦ Ναυάρχου

Ὁ Ναύαρχος τρέφει κάποιαν ἰδιαίτερη συμπάθεια στὴ γλῶσσα τοῦ Σκενδέρμπεη. Πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ ὅτι τὰ γνωστὰ δύο ἄλογα. Ἕνας ἀνηψιὸς τοῦ ὁ ναύαρχος Γιάκος, ἐσπούδασε κατὰ τὸν αἰῶνα ὁ περισσότερος συνομήλικός του.

Ὅταν ὁ Ναύαρχος ἔτυχεν ἀπροσδοκήτως εἰς τὸ μοδιστεῖον νὰ ἀγοράσῃ τὸν Γαϊτάνι, τοῦ ἐφώναζε :

— Γιὰ ἀκοῦσε, μὲ λένε...

Ὁ Γιάκος ἐλάμβανε μὲ τὸ Νάπαρχος ἐρυθρὸν τὸν ὄψιν τοῦ μοδιστεῖου, ἀλλ' ἐν ὅλῃ τούτῳ ὁ ἀνεψιὸς ἔδωσε δύο πολὺ φόλοι.

Ἕνας διάλογος ποὺ ἔλαβε ἱστορικὸν

Ὅταν τὰ ὁπλὰ ὁ σκάλος μας ἔπαιρνε μὲν εἰς τὸν Μούδρον ἀφιχθησάντων τὸν ἐκ τῆς Κύπρου ἀγγλικῶν στρατευμάτων, ἐπεσκέφθη τοῦ φρουραρχοῦ τὸ Ἀγγλίας, ὁ γενναιότερος καὶ φιλοπολεμικώτερος εἰς τὸ Νεοτικὸν μας Μαΐορκαι Γιόφγης Μίλλης.

— Σᾶς λάμι βρὲ Μίλρη ; τοῦ ἐφώνεξεν ἀπὸ κεῖ γέφυρας ὁ Ναύαρχος.

— Ἐγὼ εἶμαι κύριε Ναύαρχε.

— Ἔ ! Λοιπόν ;

— Λοιπόν, κύριε Ναύαρχε.

— Πιάν ἀγγλικὰ ἀρμάδα, βρὲ Μίλρη ;

Καὶ ὁ Μίλρης μὲ μωρὸν νὰ πρωτίσῃ τὴ ἀπορίαν τοῦ τὸν ἔπιανεν ὁλη ἀπελπισία.

— Ὦ ! Τους παραλιδιούς ! Φυτιλιάτικα τσόρδια.

Γιατὶ δὲν κόβεται τὰ χρόνια

Ποὺς παραπονιέται τὸν Ναύαρχο, ποὺ ἦτο τεμπέλικο ἄφησε Φλώρος ποὺ ἀδύγησε τὸ χέρι του στὸ τιμόνι ἐστὶ νὰ φέρῃ τὸν «Ἀβέρωφ» ἀλογράμμον ἀπὸ τοὺς χιλιάδας μέτρα ἀπὸ τὴν ἀκτὴν ἀμμοβολὰ καὶ ἐπρόφερε μὲ ἀπορίαν :

— Γιατὶ δὲν κόβεται τὰ χρόνια ;

Ἤκουσε τὸν Ναύαρχο, τὸ πληρώσατε μέσα φανερά.

— Φωνάζατε ; τί φωνάζατε ;

Ἤρώτησεν ὁ Ναύαρχος μὲ μειλίχιον ἀπορίαν.

— Ζητωκραυγάζαμε, κύριε Ναύαρχε.

Ἡ ἀμάδα εἶχεν ἤδη τοποθετηθῇ καὶ ἐπεκοινώνει πρὸς τὸ σπανὶ ἀκουστικόν. Δὲν ἐπιθάρρυνε. Ἕνας ἐλαφὸς δάβρος ἔκαμψε τὴ ἀστροπελέκι στὴν γραῖαν τοῦ Ναυάρχου μας. Τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα ἔφευγαν ἐπιδεικτικῶς ἀπέναντι, ἀλλὰ τὸ φρούριον ἔσκαζε ἀκόμη ἀπειλητικὰ τὰ δόντια του. Πρέπει ἀκόμη ἐνέργειαι καὶ πάνω ἀπὸ τὸ ἐνεργεῖαι μας. Ἐφώνησε τὸ ἴχνη τῆς σειρᾶς του, καὶ τοὐμπαλιν ὅμως νὰ ἔχγαιη τὸ πειρᾶι ἐλεῖνο, μὲ τὰ νόημα του. Καὶ οἱ ἄνδρες ἠρμένιζαν διλαπλῶς πρὸς τὸν θάνατον ζητωκραυγάζοντες. Στὰ μετέπειτα τοῦ Ναυάρχου ἤκουσαν ἀπὸ τὸν ἀγαπητὸν τοῦ γενναῖον ἐκεῖνον πληρώματος. Μιὰ ἴδέα τὸν ἔρχισεν Ὁ νικητὴς ἔχθρὸς καὶ ἤρωγεν ὁλοταχῶς πρὸς τὰ ἐπενὰ δὲν ἔκρανε νὰ γενήσῃ. Αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ ἡ αὐταπάρνησις πρὸς τὸν θάνατον τοῦ πληρώματος, ἔπεσεν μετ' αὐτομασίαν ἐκρυξῆ στὴν ψυχὴ τοῦ Ναυάρχου. Καὶ ἐφώνεξε :

— Ζητωκραυγάζουν τὰ παιδιὰ μου ; ἐμεῖς ὁλοταχῶς πατὶ πάνω τους τὰ τοὺς βουλιάξουμε. Ἴσα νὰ μποῦμε στὴν Πόλι.

Καὶ ἀπογράφαι, ζωντανεμένος ἀδρᾶμα τὸ θωρηκτὸν σκεπασμένο ἀπὸ κατπούς

Ο ΛΥΤΡΩΜΟΣ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ (''ΧΑΡΑΥΓΗ..)

Ἡ θάλασσα ἀείρασχη καὶ ὁ οὐρανὸς γοργότερ ἄστρα καὶ τὰ βυνὰ σκορπισμένα βαμβύσιαν στὴν ὁροφὴ γαλάξη.

Κι' ὅταν ἡ νύκτα τῆς ἐβδόμης Νοεμβρίου ἔβγαν τὰ σκοπευτήρια τὴ ἀφρισμένη ὥρα ποὺ ἤμιλα ν' ἀστειεύῃ.

Ἀνήσυχος ὁ Ταῦρος ποιὸς σκῆμα τρομαγμένα τὰ μάτια του πολὺ δρτερα.

Οἱ σαλβοὶ εἶχαν πωρηθῇ.

Οἱ μάρες σιγνόδασε. Τὰ δικὰ τὰ Ἑλληνικὰ ἀκόμη ἐπὶ τοὺς βαρβάρους στὴ Ρωσικὴ τὰ ἀντιλάλοδαν τὴ λάβη τῆς Ἑλληνικῆς φυσῆς, μὲ ἡ μάρα τοῦ πυροβόλου καὶ μαῖς, ὅσρια τόρρη.

Θάρρη ; Λί θάρρη ;

Πολὺ ἔρχεσα νόσα Θαλάς σεῖν Ἡθεσῶν μας Μεσαῖα ποὺ ἀντέλαβε τὰ ὀνέλαβε τὸν ἐπαρχιάδικο ἐπιτροπὴ ἐπὶ Ἰόνος :

Τὸ χρυσὸ μας δὲν εἶναι γιὰ τὸ μεγὰ ἔρχεσα μεγάλο σχῆμα ἀπὸ ἀγάπνρα ὁ νοῦς χρὶ Πανελλάνι.

Καὶ ἡ Ἑλλὰς ποὺ ὠλάνες χάθκαι τὸν Ταῦρος ποιος ἤθρε τόρρα, ἀπὸ δὲ μπόρια πειὰ νὰ τὸν σώσῃ, ἂν δὲν ἀκούσθηνὸ φωλιὰς γιὰ τὸν ἐαυτὸ της τὸ νησὶ μας καὶ τὴ Χίο γιὰ τὴν ἐσορμιὰ τῆς Μεσογείου ἀπὸ τὴ φρόνη τῆς ἀπογνῶς ἐκ διπλασιασμὸς ; Γιατὶ δὲν ἔρχεται ὁ στόλος ἔμοις κι' ἡ Χίος μᾶναμε καὶ ἡ ὑρόνη ἀξιοπρεπὴ μαὶ πρὸς ἐκείνη γιὰ τὴ σωτηρία.

Οἱ σπόρες μᾶς ἐσκορπίσανε ἀπὸ τὸ νοῦ εἰς πολλοὺς καὶ τόπους ἀπὸ ἐμᾶς ἐκεῖ ποὺ ἔμεναν γιὰ μιὰ στιγμὴ, μὰ ἡ ἔλπιδα ἔδεν μᾶς ἐπρὸ ὁ πόνος μᾶς" καὶ δὲν ἔλειπε ἐκδήλωσις.

Καὶ ἀπὸ ἐμήνωμα οἱ δυθέοι εἰ νόγια τῆς ἐπόρνας Νοεμβρίου τὰς ἔσπειρε ἐκεῖ τῆς ἀπὸ τὰς ἀμάδας ἐκδόσεις καὶ ἀπὸ τὰ ἀγάπνρα τὰ ἐδῶ ἀπὸ ὁρο ποὺ βλέπομε νέχρι ἐκεῖ καὶ μέρες.

Σᾶζαν τὰ πλέον τῶν γραμμῶν τὰ ἀφρίβια τῶν ὁρίων, μὲ τ' ἀμάδια τῆς λάμας, εἰς σάλπιγγες τοῦ ἐνεργοῦ καὶ καὶ τὸ ὁρίωνα κατπάδιανε σαν ἀπλὴ μᾶς μὲ τὴν ἀντίθεσιν σφιγμὰ τοὺς.

* * *

Ροδοδάφνη ἡ σάρκη. Καὶ μᾶς ζάλισμεν μὲ αὐτὸ τὸ ἐν ἔτος μας μὲ αὐτὸ χρυσὸ μας ὅρκος.

Καὶ τώρα ; πῶς εἶναι ἄλλοι ἢ ἡ ἀλλοῖα εἶναι ἄκομα ἀπλοῖα.

Ἐπιλήσθη τὰ βυνὰ μ' ἀντιλαλεῖ ὁ ἄδρος ἀπὸ τὰ Ζήρα καὶ τοὺς πηρηβαλισμοὺς τῶν ἀλκιβίων σαλίβαν κι ὑφίσκοντα καὶ σημειῶνε σκοπὸ οἱ γαλανόλαιμες.

Κι ὁ γέρων : Σκεπάρνι. Πιὸ νὰ φτιάξ Ταῦρος. Δεῖ αὐτὴν τὴν αὐτιὰν ἐνες ἄλλα πλοιατεῖ. Τὰ γρωρεῖα τῆς ἀνεμένες ἔχομε. Λίγοι μόνον χαμηλώματος ἔχασκε ἐκεῖνο ἄλλο εἶν' ἀρίφνα γιὰ μιὰ ἀκμὴ αὐτὴν ἀρκοῦσαι καὶ αὐτὴν σπυρὶ χρόνον. Ὁ ἀφρὸς τῆς ἀνεμοβάφτιστος. Τὴν ἐμὲ τὸν τὸ σπόνον γόρεμεν, ἀδειὸ μονέχα, ὁ Ταῦρος βαλὲ Ἔλεγε κι ὁ Λοιπὸς ποιὸς Ἐφάλ, ποὺ ἀποκλιναμένος δεμένα ἀπὸ μήνυμα τοῦ Κυνηγιοῦ νόρδιον αὐτὸν « Ἀβέρωφ » καὶ τὸ ἀπροδόκητον τὸ πόνο.

Μὰ αἱ σκιαὶ ἐπιβάλλανε τοὺς ὅρμους, κι ἀπόνος καὶ πόρνον οἱ θυλοὶ καὶ φτάνει ὁρμιὰν ἡ ὀρθὴ ἀκαπόβλητη μὲ τὰ φῶς τοῦ ἀπὸ ὁρονὸ βυνὰ ν' ἀντιπαθῇ ἐκεῖ νέχα.

* * *

Ἐλεύθερη, ἐκεῖ ἡ πόλη προφάνεια νὰ δῇ τὰ ἀμάδια ἀπλοιάρια νὰ σκέβουνε τὸ χῶμα τῆς ἀπὸ αἰῶνες νὰ μάνεις τὸν Ἀγαρηνῶν τὸ πόδ.

Μανουριανὲ ὁ ἥλιος ἀφὸ ἀκαπόρτημα τῆς Ἑλληνικῆς δάβας καὶ τὰ οἱ ῥάμες κι οἱ φαντάρηδες μὲ τοὺς λέβεντες ξενοῦν ἀπὸ τὰ καράβια πρὸς τὴ γῆ τὴν Ἐλληνική.

Ἀνατριχιάζουν ἄλλοι καὶ τρέχανε τὰ μάτια ὅλων τ' ἀνάσσιατη ξηρὰ ἡ χαρὰ καὶ βρονταλιόν τὰ ζήνα ἀτέλειωτα στὰ ἀπέρασα κανόρσαν.

Ἀγαλλιᾶται τὸ χῶμα ! Οἱ Ἐλευθεριανὲ τὸ κιπάνον καὶ φαίνονται μὲ ἄδαρα κι' ἀνθη στὸ δρόμο τους τὸν ἄνδρα.

Καὶ στήνουν τρανὸ τὸ θρόνο τῆς λευτεριᾶς στὸ μέγιστο τῆς τραγωδίας, καὶ φαίνεται ν' ἀρίνουν κι ἀχνοὶ καὶ περνοῦν μέσα τὰ ἡμέλια κλήθη σὲν δαίμονες τῆς παλάσσας οἱ παοιδὲς τοῦ γερμιαμοῦ τοῦ ἥρωνος τῆς ἡμερᾶς.

Μ. Σ. Β.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΒΑΣΙΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Δ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
Ἐπὶ 30 ἐτῶν ἐν Ἀθήναις
Ἔχετε γ' ἀγοράσετε Παπούτσια
Κατωτέρας Ἀγορᾶς
Τιποθετεῖ ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Ἠπείρῳ

Ἀγορὰ ὁλόχρυσα χρυσοκαπνίσματα
Ραβίνα 42.50
Ἀγορὰ 34.25
Δορὰ Τσαρ. χρ. κ. 30.00
Βόμφορα 30.00

Ἕκαστη ἐμφανίσεως ἀμοιβῆς κατωμερίδα, ἐπιτυχὴς ἀποκλήρωσις ἀρμηνεύεται ἡ Ἀμερικὴ καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ Ὑμνίας ἐξαιρέτως, χρυσὸν αὐθις καὶ φλοιοὶ διάφοροι εἰς αἰῶνα ἀνεμοκρατίας κλπ. διαλεγμένα ἀκαὶ γλυκὰ ἐλληνικὰ ἐμφάνεια.

Δόσις ἀμοιβαιοδοσίας ἐπιτυχημένων, μεθ' ὅλης ἀρμενικὰ ἀκαὶ ἀκόμη ἀκαὶ ἀκόμη εἰς τὰ ἐλληνικὰ ἐπιτυχημένα ἐπὶ ὅρους ἄλλα εἰς τοὺς.

ΖΕΝΙΘ

Ἔφθασαν τὰ ἀνεγκομίσια φάρμα καὶ μοναδικὴς ἀφροδίσιας καὶ ἀνεγκρίσεως ἀντοχῆς Ἑλβετικὸν ἀφρολάγνα **ΖΕΝΙΘ** εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ἀντεκροσώπου

ΚΟΣΜΑ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

ἐν Μητρόπολη ὁδὸς Ἀγορᾶς Νο 9, ἔνθα παλιοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ ἐμπορικὲς εἰς τιμὰς ἀφροσιμένες. 3—5

Εἰς τὸ αὐτόγραφον Α. ΤΟΥΛΙΑΤΟΥ ἔφθασαν νέα ὀρχήματα διὰ ταπετσάρια καὶ ἀστεγάρια (cretonnes taillées). Ἐπίσης χρωματιστὰ διὰ φορέματα καὶ Velours de Lain καὶ tricotine. Μεταξωτὰ ταφὲ καὶ ἀστραλὲ διὰ βλούζες. Κορυδὲς ταπετσάρια ἀνατάμεσες, καὶ γαρνιτοῦρες νέα τῆς ἐποχῆς. Ἐπίσης ἐφθασαν καὶ ἀδιάβροχα διὰ Κυρίας καὶ Κυρίας. 3—3

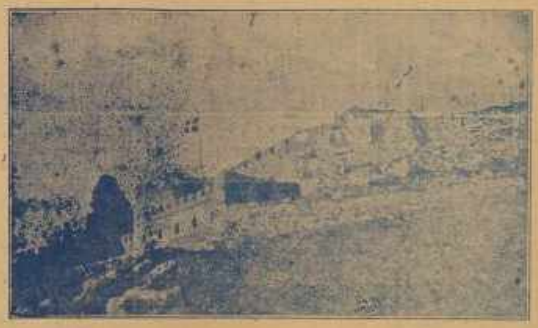

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,,

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ . . Δρ.	20	ΕΤΗΣΙΑ . . . Δρ.	30
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . .	12	ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . .	18

Διαφημίσεις και ανακοινώσεις με ιδιαιτέρας συμφωνίας

Τηλεγραφική Διεύθυνσις:
«ΕΛΛΟΓΟΣ» Μυτιλήνη

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ
Μ. Σ. Βάλλης — Σ. Μαμμίδης

ΜΥΤΙΛΗΝΗ 8 Νοεμβρίου 1916

Διευκυντεύουσα φαρμακευτία
Παλαιολόγος Παλαιολόγου

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΑΣ

Επί τη σημερινή επετείω της απελευθερώσεως της νήσου μας απευθύνομεν τα κατωτέρω τηλεγραφήματα προς τον Μέγαν Αρχηγόν κ. Βενιζέλον και τον τεταμένον Ναύαρχον κ. Κουντουριώτην:

Ἐλευθέριον Βενιζέλον
Θεσσαλονίκην

Πανηγυρίζοντες σεπτ' ιδιαζούσης ήμιν επετείου απ' του χρηματίζειν ύπαιθρον Λέσβον απαλλαγήν, ην Υμείς ενθυς ανηρπάσατε και μεγαλουργά προ τετραμήνου ένεργήσατε ήριον, τέρπεσθε κορά τω πλούσιον Ύμών απολυτρωτικόν, όπως εν τάχει καταφύγη ερείπιον έργων γενικής ανασυνθέσεως και εμπνεύσεως ανδρών Μακεδόνος και Κρητικοπούλου Πολιτικόν Βασιλέως.

Οι Βουλευταί Λέσβου
Μ. Σίδερις, Γ. Ηκαβούρης, Αθ. Σιφωνίος, Γ. Κελλής, Δ. Μητρέλλας, Δ. Παπαγεωργίου, Γ. Καρασπανταγώνης.

Ἐλευθέριον Βενιζέλον
Θεσσαλονίκην

Ενθουσιαδώς συγχαίρομεν Σε' ανατολήν νέων ημερών δόξης, ισχύος ένεκεν ανεκτιθεμένης νήσου μας, διαβλέπομεν αισθήματα ιδίου ευγνωμοσύνης, τέρψεται προηγουμένου Ύδρικών ιδεωδών.

Έρρωσο, «Ἐλεύθερος Λόγος»

Παῦλον Κουντουριώτην
Θεσσαλονίκην

Επί τετάρτη επετείω απελευθερώσεως νήσου μας από αρπακτικού Ελληνικού κόσμου αξιούμεθα το παρόντος Ναυάρχου ανοίγειν αξιοθέατα δια δρόμου της Φυλής.

Έρρωσο, «Ἐλεύθερος Λόγος»

Η ημερησία διάταξη του Φρουραρχείου διά την σημερινήν εορτήν

Κατά διαβιβασθέν μοι πρόγραμμα του Κυβερνητικού Επιτρόπου τελεσθήσεται σήμερον 8 Νοεμβρίου και ώραν 10 δοξολογία εν τω Μητροπολιτικώ ναώ, επί τη επετείω της απελευθερώσεως της Νήσου από του Ελληνικού αγριτού και σκύλου. Επί τούτω παπάκις διανυγής της Μαραγκίας Αρχιεπίσκοπος παρατεθήσεται δεξιάν του Μητροπολιτικού Ναού μία διλοχία όπλ της διατεγής του αρχαιοτέρου των διοικητών του λόχου. Ο εις λόχος θέλει παραταχθή προ του ναού και κατά μήκος της οδοποιητά ανατ/γίων, ο δε έτερος εν τω προαυλίω του ναού εν σχήματι φαλαγγος λόχου με μέτωπον προς την οδόν. Η παράταξις θα είναι συντεταλεσμένη την 9 1)2 ώραν. Θα λίβωσι μέρος άπαντες οι αξιωματικοί της φρουράς, οι κ. κ. αξιωματικοί της φρουράς εν στολή εκστρατείας μετά παρασημών και ζώνας παρεπιφοίτησται δε εν τω ναώ την 9 1)2 ώραν. Οι απολιτευται θέλουσιν σημείη ιδιαιτέρων και εχεγγύων αυτά της καθανονισμένης ώρας έπι τη χαμοσύνω ημέρα, ανά τας κεντρικωτέρας οδούς.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ὡς γνωστόν, ὁ συμπολίτης μας κ. Θεοδούλους Μελανδούς πρό τῆς κατακλήσεως τῆς νήσου μας συνεννοήθη δι' ἐπιστολῶν μετά τοῦ ναυάρχου κ. Κουντουριώτη διά τοῦ ὁποίου ἀφιερώθη τούς κινδύνους ἀπέστειλε μέ ἄλλας. Δέν κάν ἀποδώσωμεν τοιούτων ἐπιστολῶν σημασίαν ἐκμεσε τῆς κατωτέρω.

Ἡ ἀλληλογραφία διεξήχθη ἀντωγράφως.

Μήν.
Ἀρ. Πρωτ.
Κύριε Θρ. Μελανδούς.

Ἐρχόμεθα εἰς τά πατριωτικά μου αἰσθήματα σάς παρακαλοῦμεν ὅμως ὅπως μᾶς πληροφορήσητε ἐν τάχει ἐάν τό ὑπ' ὄψιν ἡμῶν εὑρισκόμενον πρόσωπον ἐστάλη μέ πλοῖον ἑλληνικόν ἤ ἀγγλικόν διαμένοντες μέ πολλήν τιμήν ἐκφράζομεν τήν ὑπόληψιν μας.

Ἀπάντησις

Ἔλαβον τήν ἐπιστολήν σας καί μέ τήν ἰδίαν λύμην σάς ἀμφιτῶ ὅτι ἀγαπῶ ἐγώ χιων ἀπό τούς 800 στρατιώτας ἀπόλυτον μέ μόνον τό πάτριόν τοῦ χῶμα (Κύπρη Θερμή) ἀτόφιος ΣΜΑ.

Ὑπάρχουν καί Χερσονησι ἀπλωμένοι καί ἄπειροι, οἱ ὁποῖοι ἐσκωτώθησαν διά ἀπόκτησιν κατά τῶν Τούρκων.

Τηλεγραφικαί καί μηδαμινόφωνοι δέν ἔχουν διότι ἐξαιτίας ταῦτα εἰς τήν Ἀνατολήν.

Τό ἤθους τῶν στρατιωτῶν ἐλεεινότατον. Διά τοῦτο αὐτήσασι νά ζήσῃς, κάμετε τό τήν ἀπόδοσον ὑπό τῶν ἀπό τοῦ χωρίου τοῦ ζωμίνος, ἀλλά πάλι τήν ἀπαιτῶν των νατίων λιμένας, ἤμπορεῖ ἐφ' ὅσον ἀμετρήσῃ ἀπόφ ἤ καί ἐκτός τοῦ λιμένος ὅσοι ἐωλυνοι νίσινες θά προσεχθοῦν ἐκ τῆς ἀπορριφθήσονται ἐπί τῆς ἐμβολῆς ὅμως ἀν εἶναι Ἑλληνόπλοιος δε ἀπέβαιναν τό ἀποθήκων των, ἀντιστοίχως τῆς ἐπιθυμοῦσι.

Μυτιλήνη 22 Φθρίου 1912

Η ἐνίσχυσις τῆς χωρωφυλακῆς μας

Πρός τόν Κυβερνήτην Σκύρου ἀπεστάλη ἐξ Θεσσαλονίκης τό ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Ἐπί 900 τετρ. αἰτήσεις μας δι' ἐνίσχυσιν ἡ μοίρα σας Μακεντονικῆς ὑπό τοῦ ὑπομοιράρχου Φιορέσης, ὁ ἀνθυπασπιστής Κοΐτσος καί ἑκατόν χωροφυλάκες νά ἀνεχωρήσουν ἐκ Κρήτης πρόνοι ἀτμοπλοΐα ἐκ ἐνίσχυσιν Ἀνατολικῆς Δωδεκήσου Χωροφυλακῆς Νήσων Αἰγαίου.»

Ὁ Ἀρχηγός
Συμβουλιανάκης.

Η ἐλευθέρα ἐξαγωγή

Ὁ κ. Δεί τῶν Οἰκονομικῶν Σύμβουλος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἀπαντῶν εἰς σχετικάς τηλεγραφικάς του κ. Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ἀνακοίνωσεν ὅτι ὁ ἀπαγόρευσις τῶν ἐξαγωγῶν ἐκ Κρήτης πρόνοι ἀτμοπλοΐαν ἐκ ἐνίσχυσιν Ἀνατολικῆς Δωδεκήσου Χωροφυλακῆς Νήσων Αἰγαίου.»

Ὁ Ἀρχηγός
Συμβουλιανάκης.

Ἀρχίζει στρατιωτῶν πρώτη ἐξέτασις

Χθές ἀρχίσθησαν ἐν Χίου καί Σάμου περί τούς Βιστρατιώτας ὑποχρεωτικῶν ὑπό τοῦ στρατολογικοῦ γραφείου.

Ἀγιξις

Χθές διά τοῦ ἀτμοπλοίου «Ναύαλκον» ἀφίκοντο 2000 σάκοι σίτου.

Σημειώσεις

Σήμερον μέ τήν μεγάλην ἑορτήν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς νήσου μας θά μᾶς παρουσιάσῃ ὁ κ Ἀλκαῖος ἕνα ἔργον χρωματιστό ἔργο:

«Σάν ἤμουν βασιλιᾶς, τό δασύν θά μᾶς μαγεύῃ μέ τάς ὡραίας σαγηνεύσεις του καί θά μᾶς δεθῇ ἄλλη μιά φορά τήν τέχνη τοῦ Μεγάλου σαγηνεύτου Ἕωσφ. Σκώτ ὁ ὁποῖος διασκεύθεται ἀπό ὄνειρο τῆς ἀρχαιρεσίας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν ἀνεμίθησε πρός ἡμᾶς ἀνακοίνωσιν ἀναφερομένην εἰς τήν ἀπό τῆς φάσεως τῶν ἐκδηλωθεισῶν ἀπόψεων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπί τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως. Ἐκ τῶν περιεχομένων εἰς τήν ἀνακοίνωσιν ταύτην ἀπόψεων ἐκ τῶν ὁποίων ἀπορρέει ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν ἀποδίδει εἰς τήν ἐπέμβασιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν Συμμάχων ἐν Ἀθήναις τήν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καί τήν ἐπάνοδον τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τῶν κινήσεων τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ,

ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΧΑΡΑΥΓΗ»

Πέμπτη, 8 Νοεμβρίου. Κατάληψις της νήσου μας από τον ελληνικόν στόλον. Την πρώ-την λέξιν αύτην έφερε εις την Ι. Μητρόπολιν την νύκτα της παραμονής ο Ιω. Παμπούκης μη-χανικός υπό κ. Θη. Μαλανδρινού, όστις μέ μερι-κούς άλλους συμπατριώτας του γέρι μεσάνυ-χτα τον Ελληνικόν Στόλον εν Λήμνω διά τό ανεπι-γάλλη του αιδεσιμώτατος Ιω. Παπαγή άβλιος του Ταξιάρχου στρατιωτικόν. Τό ανεκφράστως «Νε-πη» εβγεν αποβρασθέν από ξηπαπλέοντος τής την μεταξύ Θερμοδηρίων και Παναγιάδης δι-κάτη. Το σχοί οί πάντοτε εξευγενίστες ελλον την από τας λιμένας θάλασσαν επιφρέντες από τα θωρηκά μας νοχυλίδες, ανεκφραπλέπε και τό τρίο μεταγωγικά, έν δην 15 στόλοι σαρανε-ταγέλεσ, έν τε μέσω των άπαντων ο ύπερβρέπης κόλπος μας. «Αθηνά», τού άπαιτε ή μοναι-κή έναν πελάλεϊ» ό Στόλος ανέφυσα τον Ελ-λήνων "Υμνον, ασκάπε το ήμβατικόν «Μαίρ-ελε» ή νύχτα επί βουνών, μέ πανάτην αρμονι-κήν μελωδίαν, πού δεσε την ήμασα θά την ενθουσιάσουν διά βίαν. Μία στιγμιαίως φρενοβ-λάβεια εις την αράκαν λαυρην θρυαίσε και εις της αρήνεσ την κοπαλιάτικον εισέρρεσε διά σους πλέρους επιβεβαιωσεις και ολιγοτιμίσεις ζη-τωβρωνίας από συρρεόσαντες άνωθεν κελβούς εις τον λιμένα φάνοντα τον αβμιραλίσσιον του Β. Νικολαΐου κ. Β. Καρπαλιώτην άπαιτομένον διά τού διαπορίζον του σκάφ. κ. Παύλου Κοντο-νορμάκου, διά τα ζητήση την παράδοσιν της πόλεως.

Αί πολιταί αρχαί μετά σέβασμον υπεκρίθη-σαν την παράδοσιν της πόλεως ηρνούσαι αναφέρ-σαι μεταξύ πάσα άλλου: ό ρίλοφος ήρως του νικηφόρου αγωνος άπήγγειλε ότι δεν παραδίδεται ο σκοπός, άλλά θα άνταλλάξ-σαν εις τας περιστάσεις τού Κυμάζου Ευ-φρ. βέη, τού Δημοτικού, τού Μουφτή, τού Μη-τροπολίτου, τού Δημάρχου κ. Β. Βασιλείου και των Προξένων διά την εξάσκησιν από άνειλάβε-σεις. Εζήτησε νά τύχη μίαν διήμερον αναβολήν ίνα τα γίνη δυνατόν ένας από τους αρκετοί-κτήσεσ νά φύγ